

[Undervisningsministeren]

ligger 6.000 ubehandlede lære- og praktikpladskontrakter i arbejdsformidlingerne; derfor er det rigtige tal meget lavere end 13.000. I radioen i lørdags var det 13.000, så sank det søndag til 10.000. Jeg havde håbet, at det mandag ville komme ned på det rigtige, nemlig 7.000, men det nåede vi aldrig frem til. Nu her torsdag kan jeg altså oplyse, at det rigtige tal er 7.000, og disse 7.000 står for en stor dels vedkommende og søger praktikplads inden for områder med betydelig arbejdsløshed. Til gengæld er der andre områder, hvor man direkte mangler elever og sammenkalder medlemmer af forbund for at finde ud af, hvordan man skal skaffe nogle flere elever. Murerne har haft møder om sagen; de har en årlig rekruttering på 200, og de skal have en årlig rekruttering på et sted mellem 800 og 1.200 for at kunne klare behovet i fremtiden. Der har også været nævnt snedkere og malere, og jeg kunne føje isolatører til – enkelte steder endda HK-medarbejdere.

Så blev jeg spurgt, om det var en idé med sygehjælperuddannelser. Det har jeg selv spurgt om for en uges tid siden, og jeg har lige fået et notat, som beskriver vanskelighederne ved at udvide sygehjælperuddannelseskapaciteten. Jeg har nu ikke tænkt mig helt at opgive spørgsmålet, for jeg mener, at der må være mulighed for, at vi får nogle flere uddannelsespladser, idet der jo er tale om elever, som kan oppebære dagpenge, og det må gøre det lettere for kommunerne at tage nogle flere, i hvert fald hvis de kan tage dagpengene med også i praktiktiden, men det er jo et spørgsmål, som vi skal have undersøgt og forhandlet med kommunerne. Jeg lover at gøre et forsøg på det punkt, for det er logisk, at når kommunerne siger, at vi skal have en social- og sundheds-EFG-uddannelse, så må vi da også i den periode, der går, inden vi får den kørt ind – og gid den må blive så kort som muligt – kunne skaffe plads til nogle flere inden for sygehjælperuddannelsen, og det ville bl.a. i Nordjylland være en vældig god idé, som jeg som sagt er i gang med at undersøge.

Så har hr. Kaj Poulsen sagt mange ting, og jeg tror, jeg vil sammenfatte mit svar i følgende korte repetition:

For det første: arbejdsministeriet sætter 40 mill. kr. ind til specielt designede uddannelser for denne gruppe, undervisningsministeri-

et sætter 50 mill. kr. ind. Men det betyder ikke, at det er det vigtigste i forslaget. Nej, det vigtigste er, at hele uddannelsessystemet stilles til rådighed, og det er et uddannelsessystem, som har et ressourceforbrug på 15 mia kr. om året. Det er derfor, man ikke kan svare præcist på alle disse spørgsmål. Vi har et meget stort uddannelsessystem, som i øjeblikket er ved at være stort nok, og især når det gælder erhvervsuddannelserne, er det ved at være rigeligt stort. Der er jo ved at være mange tomme pladser, og hvad der ikke er, vil der komme; derfor er det i virkeligheden helt oplagt, at vi nu lukker dørene op for denne nye gruppe og siger: nu er der mulighed for på fulde dagpenge at få den uddannelse, man ikke fik som ung; hele uddannelsessystemet er åbent.

Så spørger man: skal de langtidsledige komme først eller sidst? Hr. Estrup stillede også spørgsmålet og var nærmest af den opfattelse, at de vist måtte komme først. Det tror jeg de vil komme automatisk. De vil f.eks. altid have erhvervsferaringskriteriet i orden, de vil ofte høre til dem, som kan springe direkte over basisåret netop i kraft af erhvervs erfaring, og sådan vil der være mange ting, som vil styrke de langtidsledige i konkurrencen om pladserne, men jeg har da intet imod at overveje, om vi på nogle felter skal give de langtidsledige fortrinsret. Det må vi se på, jeg har ikke afvist det på forhånd, men det tror jeg i virkeligheden vi skal afgøre fra sag til sag.

Hr. Ole Vagn Christensen havde vistnok de fleste indlæg; de var alle sammen meget korte, og hovedformålet var, at han kunne få sagt ordene social massegrav så mange gange som muligt. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det, man kalder massegrav i Danmark, altså er dette, at man efter 5 år får en lidt lavere sats og i det syvende år ryger ned på en lidt lavere sats, som man så kan blive på resten af livet. Det er det, man kalder en social massegrav!

I alle vore nabolande, alle de lande, vi sammenligner os med, ryger man helt ud af systemet allerede efter 1 år. Det vil altså sige, at Danmark må være det eneste land i verden, som ikke er en social massegrav. Hvordan kan man helt glemme at sammenligne med andre lande? Undskyld, jeg siger det: arbejdsministeren var så høflig ikke at nævne det, jeg er lidt mindre høflig, og jeg synes,